

Řezy závinu, čaj plný jasmínu,
svíčky, sklínky, láhev vína,
z gramofonu píseň líná a tak.
Něžná nálada mě zcela ovládá,
ty však už zvoníš u dveří,
je za pět minut půl,
chci vykřiknout stůj!

Máš ještě právo váhat,
máš ještě čas odejít.
Já ještě nemám co žádat
a proto zastav se, stůj!
A mysli na to, že nejsem
jen pokorné lože a stůl.
Jsem jako výry v tůni,
přestup ten práh a jsi můj.

Nikdo neví, že
jsem pouze v negližé,
průsvitném a tak je příliš
riskantní se o tom šířit snad víc.
Chci svá tajemství
sdílet bez rozpaků,
s tím, kdo neříká nic dál,
s tím, kdo je jenom můj!

Máš ještě právo váhat,
máš ještě čas odejít.
Já ještě nemám co žádat
a proto zastav se, stůj!
A mysli na to, že nejsem
jen pokorné lože a stůl.
Jsem jako výry v tůni,
přestup ten práh a jsi můj.

Máš ještě právo váhat,
máš ještě čas odejít.
Já ještě nemám co žádat
a proto zastav se, stůj!
A mysli na to, že nejsem
jen pokorné lože a stůl.
Jsem jako výry v tůni,
přestup ten práh a jsi můj.

Chci vykřiknout stůj!
Máš ještě právo váhat,
máš ještě čas odejít...